

تحلیل حضور کشتی ایران در بازی‌های المپیک: از لندن تا لندن

بهمن عسگری^۱، ناهید پیرجمادی^۲، حسین عیدی^۳

۱. مربی گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی*

۲. کارشناسی ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی

۳. استادیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه رازی

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۸/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۰۲

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی وضعیت کشتی ایران در بازی‌های المپیک است. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به رابطه مثبت و معنادار بین مجموع مدال‌ها و تعداد کشتی‌گیران هر دوره (مجموع کشتی آزاد و فرنگی) اشاره کرد. همچنین، بین مجموع مدال‌های کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی تفاوت معناداری وجود داشت. با این وجود، بین تعداد مدال‌های طلای کسب‌شده در این دو رشته تفاوت معناداری وجود ندارد. علاوه بر این، بین مجموع مدال‌ها و مدال‌های طلای کسب‌شده در قبل و بعد از انقلاب در هر دو رشته کشتی آزاد و فرنگی، تفاوت معناداری وجود ندارد. در نهایت نیز تنها ۹ استان کشور موفق به کسب مدال در بازی‌های المپیک شده‌اند که در این میان، استان تهران با کسب ۱۳ مدال بالاتر از بقیه استان‌ها قرار دارد. در مجموع، به مسئولان کشتی پیشنهاد می‌شود که اقداماتی را در جهت توسعه امکانات کشتی و شناسایی و پرورش کشتی‌گیران مستعد استان‌های مختلف انجام دهند تا کشتی‌گیران نخبه به مسابقات بین‌المللی از جمله بازی‌های المپیک اعزام شوند.

واژگان کلیدی: کشتی ایران، بازی‌های المپیک، کشتی آزاد و فرنگی

Email: bahman.asgari@yahoo.com

*نویسنده مسئول:

مقدمه

اسناد بی‌شماری در دست است که نشان می‌دهند کشتی، ورزش ملی ایرانیان است و مردم این کشور از قدیم به پهلوانان کشتی و سنت‌های مربوط به آن احترام می‌گذاشتند. کشتی یکی از سنن ایرانیان کهن است که مردم برای فتوت و جوانمردی که در پهلوانان این رشته وجود داشت احترام قائل بودند. کشتی از دوران قدیم در انواع مختلف انجام می‌شده و با جامعه و فرهنگ ملی ایرانیان عجین است (عباسی، ۱۳۷۷). از طرف دیگر، بازی‌های المپیک نه تنها بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان است، بلکه پیامدهای فرهنگی، اقتصادی و سیاسی در سطح ملی و بین‌المللی دارد. بازی‌های المپیک می‌تواند به‌عنوان یک تجربه آموزنده برای شهرها و کشورهای میزبان المپیک و در سطح وسیع برای ورزش باشد. بازی‌هایی در سطح وسیع هستند که پیامدهایی فراتر از ورزش، از جمله توسعه فرهنگ جهانی و تأثیرگذاری بر سیاست‌های بین‌المللی را داشته باشند (عیدی، برومند و عسگری، ۱۳۹۳). اگرچه المپیک از دو بخش نهضت المپیک (المپیسم) و مسابقات ورزشی تشکیل شده است؛ اما همیشه کسب پیروزی و مدال‌های رنگارنگ بیشتر مورد توجه دولت‌ها و ملت‌ها بوده است. به‌همین دلیل بسیاری از کشورها می‌کوشند با سرمایه‌گذاری‌های کلان و درازمدت، ظرفیت‌های بالقوه و بالفعل فرهنگی، اقتصادی و سیاسی را از طریق این مسابقات به نمایش بگذارند (به‌منش، ۱۳۷۹). کشور ما نیز با توجه به سوابق درخشان و پر بار تربیت ورزشی از دوران باستان می‌کوشد تا از ظرفیت‌های موجود خود در چند رشته ورزشی از جمله کشتی، حضور موفقی در المپیک داشته باشد. البته با توجه به شرایط فرهنگی، اجتماعی و سیاسی کشور ما، چالش‌های زیادی در این زمینه وجود دارد؛ اما بررسی سوابق حضور ایران در بازی‌های المپیک نشان می‌دهد که می‌توان از جنبه‌های ویژه‌ای این حضور را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد (رمضانی‌نژاد، ۱۳۷۹).

ورزش کشتی جایگاه خاصی در بین مردم دارد و لزوم توسعه ورزش کشتی به‌دلیل مدال‌های زیاد در آن در المپیک و مسابقات بین‌المللی نیازمند چشم‌اندازی بلندمدت است و به‌تبع آن، نیاز به برنامه‌ریزی بلندمدت و جامع از ضروریات است (گودرزی و هنری، ۱۳۸۶). همچنین، انجام مطالعاتی که وضعیت کشتی ایران در بازی‌های المپیک را مورد تحلیل قرار دهد می‌تواند بر دقت این برنامه‌ریزی بلندمدت اثرگذار باشد. باین‌حال، پژوهشی که به بررسی و تحلیل جوانب مختلف حضور کشتی ایران در بازی‌های المپیک پرداخته باشد یافت نمی‌شود و مطالعات در زمینه کشتی ایران در صحنه‌های بین‌المللی بر سایر بخش‌ها متمرکز بوده‌اند؛ به‌عنوان نمونه، صادقی بروجردی و قائینی (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای به نقد روند تحولات کشتی در جهان پرداخته‌اند و از مسائلی از جمله کاهش وزن‌های کشتی، تغییرات در قوانین کشتی و

زمان‌های مسابقه، دور شدن از جنبهٔ زیبایی‌شناختی فنون، قرار گرفتن کشورهای ناآشنا با فرهنگ و تاریخچهٔ کشتی در رأس هرم فدراسیون جهانی، فقدان قدرت ارتباط صاحب‌منصبان کشتی و کمبود مطالعات در زمینهٔ زیبایی‌شناختی کشتی به‌عنوان اصلی‌ترین انتقادات وارده بر کشتی یاد کرده‌اند. همچنین، خدایاری، قاسمی و محمدی (۱۳۹۱) عوامل مؤثر بر موفقیت کشتی فرنگی ایران در مسابقات جهانی ۲۰۰۹ دانمارک را مورد بررسی قرار داده‌اند و به‌ترتیب عوامل مدیریتی، عوامل روانی، امکانات و عوامل فیزیولوژیکی و جسمانی را به‌عنوان مهم‌ترین عوامل موفقیت ذکر کردند. البته، عوامل اثرگذار بر عملکرد کاروان‌های اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی نیز مورد توجه قرار گرفته است؛ به‌عنوان مثال، سجادی (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان "اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگجو"^۱ گزارش کردند منابع مادی، بیشترین و منابع مدیریتی، کمترین اهمیت را در موفقیت کاروان اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگجو داشته‌اند. همچنین رحیمی (۱۳۸۶) نیز گزارش کرد که ۷۵٪ از صاحب‌نظران، بودجه را عامل مؤثر و خیلی مؤثر در کسب نتایج کاروان اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه می‌دانند. همچنین ۸۰٪ از صاحب‌نظران، پرداخت حقوق ورزشکاران در زمان برگزاری اردو را با تأثیر زیاد و خیلی زیاد در کسب نتیجه دخیل دانسته‌اند.

زمانی، عیدی و عسگری (۱۳۹۱) در پژوهشی در رابطه با مطالعهٔ عملکرد ایران در بازی‌های آسیایی و المپیک در مقایسه با سایر رقبای آسیایی گزارش کردند که ایران با توجه به میانگین وزنی رتبه‌های کسب‌شده در تمام دوران بازی‌های آسیایی و المپیک، در ردهٔ پنجمین کشور برتر آسیا در هر دو رویداد قرار دارد. همچنین، در این پژوهش گزارش شده است که تعداد شرکت‌کنندگان هر کشور با تعداد مدال‌های طلا و مجموع طلاها رابطهٔ معناداری دارد. بیلی^۲ (۲۰۰۵) نیز به رابطهٔ مثبت تعداد شرکت‌کنندگان با تعداد مدال‌ها اشاره کرده است. با وجود مطالعات کمتر در رابطه با تعداد شرکت‌کنندگان با تعداد مدال‌ها، مطالعات بسیاری به بررسی رابطهٔ جمعیت کشورها و تعداد مدال‌ها پرداخته‌اند (محمدی، ۱۳۸۹؛ بیان^۳، ۲۰۰۴؛ بیلی^۴، ۲۰۰۵؛ همتی‌نژاد، قلی‌زاده، رمضانیان، شفیعی و قاضی‌زاده، ۲۰۱۰؛ کوپر و استرکن^۵، ۲۰۱۲).

-
1. Guangzhou
 2. Bailey
 3. Bian
 4. Bailey
 5. Kuper, Sterken

صرف نظر از وضعیت سیاسی، اقتصادی و غیره حاکم بر کشتی کشور در طول دوران برگزاری بازی‌های المپیک، بررسی روند حضور کشتی‌گیران و کسب مدال برای کشور به دلیل فقدان مطالعات کافی در این زمینه می‌تواند بسیار مفید و سازنده باشد. به همین دلیل، سوالات پژوهش حاضر شامل: روند حضور و کسب مدال تیم‌های ملی کشتی ایران در بازی‌های المپیک، بررسی وضعیت کشتی قبل و بعد از انقلاب اسلامی در المپیک، حضور کشتی‌گیران استان‌های مختلف کشور در تیم‌های اعزام شده، مقایسه وضعیت کشتی آزاد با کشتی فرنگی و بررسی رابطه بین تعداد کشتی‌گیران و تعداد مدال‌های کسب شده است.

روش پژوهش

روش پژوهش، توصیفی و از نوع مطالعات تحلیلی است. پژوهشگران سعی کرده‌اند بدون پیش داوری به توصیف وضع موجود بپردازند و با استفاده از اسناد و مدارک موجود، مدال‌های کسب شده کشتی‌گیران ایرانی در ۱۵ دوره حضور در بازی‌های المپیک تابستانی (۱۹۴۸ تا ۲۰۱۲) را بررسی و آن را از زوایای مختلف مورد مقایسه قرار دهند. اطلاعات مورد نیاز از طریق کتاب‌ها، مقالات، گزارش‌ها، سایت‌های اینترنتی و منابع فارسی و لاتین مرتبط با بازی‌های المپیک به دست آمد و با استفاده از آمار توصیفی (جدول، نمودار و غیره) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و آزمون دو نمونه مستقل) طبقه‌بندی و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از نرم‌افزار اس. پی. اس. اس^۱ در سطح معناداری $P \leq 0/05$ استفاده شد. از آنجاکه بین منابع مختلف تناقض‌هایی در اطلاعات ارائه شده موجود بود، پژوهشگر تلاش کرده است با بررسی دقیق منابع، معتبرترین اطلاعات را در این زمینه ارائه کند.

نتایج

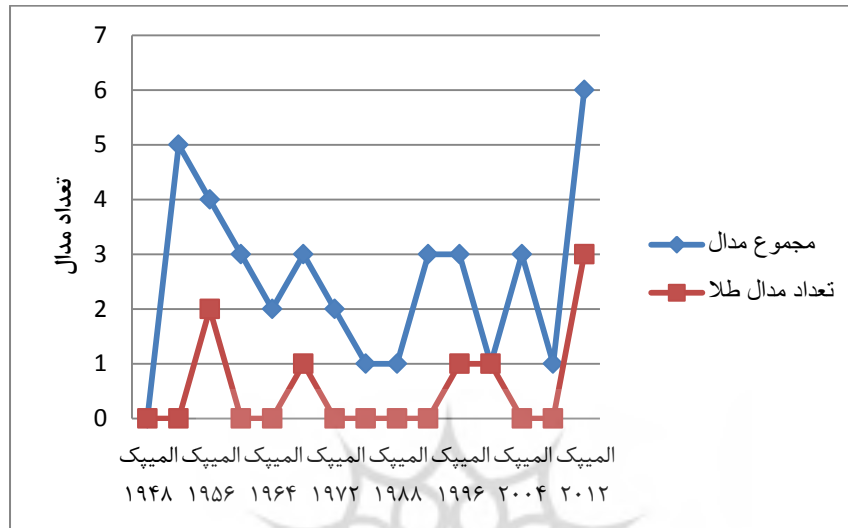
همانگونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، بیشترین تعداد مدال‌های ایران در کشتی آزاد در المپیک ۱۹۵۲ هلسینکی^۲ (۵ مدال) و در کشتی فرنگی در المپیک ۲۰۱۲ لندن (۳ مدال) کسب شده است. باین حال، بیشترین تعداد مدال طلا در کشتی آزاد در المپیک ۱۹۵۶ ملبورن (۲ مدال طلا) و در کشتی فرنگی در المپیک ۲۰۱۲ لندن (۳ مدال طلا) به دست آمده است. در مجموع دو رشته نیز در المپیک لندن بیشترین تعداد مدال (۶ مدال) به دست آمده است. از مهم‌ترین یافته‌ها، کسب مدال تنها در ۲ المپیک (۱۹۷۲ مونیخ و ۲۰۱۲ لندن) برای کشتی

1. SPSS
2. Helsinki

فرنگی با وجود شرکت در ۱۲ دوره المپیک است. این درحالی است که کشتی آزاد در ۱۵ دوره، تنها در یک المپیک (۱۹۴۸ لندن) موفق به کسب مدال نشده است. نمودار ۱ نیز نوسانات عملکرد کسب مدال کشتی ایران در دوره‌های مختلف را نشان می‌دهد که نشان‌دهنده جهش‌های نزولی و صعودی کشتی ایران در آوردگاه المپیک است.

جدول ۱- تعداد کشتی‌گیران و مدال‌های کسب‌شده ایران در بازی‌های المپیک ۱۹۴۸ تا ۲۰۱۲

ردیف	المپیک	تعداد			تعداد مدال‌ها		
		کشتی‌گیران ایران	کشتی آزاد	کشتی فرنگی	کشتی آزاد	کشتی فرنگی	
۱	۱۹۴۸ لندن	۷	-	-	-	-	
۲	۱۹۵۲ هلسینکی	۸	-	-	۵	۳	
۳	۱۹۵۶ ملبورن	۷	-	-	۴	-	
۴	۱۹۶۰ رم	۸	-	-	۳	۲	
۵	۱۹۶۴ توکیو	۷	-	-	۲	۲	
۶	۱۹۶۸ مکزیکوسیتی	۸	۱	-	۳	۲	
۷	۱۹۷۲ مونیخ	۱۰	۴	-	۱	۱	
۸	۱۹۷۶ مونترال	۱۰	۷	-	۱	-	
۹	۱۹۸۸ سنول	۸	۷	-	۱	-	
۱۰	۱۹۹۲ بارسلون	۱۰	۶	-	۳	۲	
۱۱	۱۹۹۶ آتلانتا	۹	۱	۱	۳	۱	
۱۲	۲۰۰۰ سیدنی	۶	۳	-	۱	-	
۱۳	۲۰۰۴ آتن	۷	۶	-	۳	۱	
۱۴	۲۰۰۸ پکن	۷	۵	-	۱	۱	
۱۵	۲۰۱۲ لندن	۷	۶	-	۳	۲	
	مجموع	۱۱۹	۵۵	۵	۳۴	۱۷	

شکل ۱- عملکرد کاروان ایران در بازی‌های المپیک براساس مجموع مدال‌ها و تعداد مدال طلای کسب‌شده

جدول ۲ نشان می‌دهد که بین مجموع مدال‌ها و تعداد مدال طلای کسب‌شده با تعداد کشتی‌گیران اعزامی به‌صورت جداگانه در کشتی آزاد و کشتی فرنگی رابطه‌ی معناداری وجود ندارد. با این حال، بین مجموع مدال‌های کسب‌شده و تعداد کشتی‌گیران اعزامی (مجموع کشتی آزاد و فرنگی) رابطه‌ی مثبت و معناداری وجود دارد ($P \leq 0/01$ و $r^2 = 0/503$). همچنین بین تعداد مدال طلای کسب‌شده و تعداد کشتی‌گیران اعزامی (مجموع کشتی آزاد و فرنگی) رابطه‌ی معناداری وجود ندارد.

جدول ۲- ارتباط بین مجموع تعداد مدال‌ها و تعداد مدال‌های طلا با تعداد کشتی‌گیران شرکت‌کننده

سطح معناداری	تعداد کشتی‌گیران		مدال‌ها	ضریب همبستگی
	ضریب تعیین	ضریب		
۰/۹۷۰	۰/۰۰۱	۰/۰۱۱	مجموع مدال‌ها	کشتی آزاد
۰/۳۸۷	۰/۰۵۸	- ۰/۲۴۱	مدال طلا	
۰/۵۷۲	۰/۰۳۳	۰/۱۸۲	مجموع مدال‌ها	کشتی فرنگی
می-۰۰	۰/۰۴۷	۰/۲۱۶	مدال طلا	
۰/۰۰۷	۰/۲۵۳	۰/۵۰۳	مجموع مدال‌ها	مجموع کشتی
۰/۷۰۱	۰/۰۰۶	۰/۰۷۸	مدال طلا	آزاد و فرنگی

یافته‌های جدول زیر نشان می‌دهد که بین مجموع مدال‌های به‌دست‌آمده در کشتی آزاد و فرنگی تفاوت معناداری وجود دارد. باین‌حال، بین تعداد مدال‌های طلای کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی تفاوت معناداری وجود ندارد.

جدول ۳- تفاوت بین مجموع مدال‌ها و تعداد مدال طلای کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی

مدال‌ها	رشته	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون همگنی		سطح معناداری
				F	درجه آزادی	
مجموع کشتی فرنگی	کشتی آزاد	۲/۲۷	۱/۳۸۷	۰/۰۲۲	۲۳/۹۹۸	۴/۳۹۰
	کشتی فرنگی	۰/۳۳	۰/۱۸۸۸	۵/۹۸۷		۰/۰۰۱
مدال طلا	کشتی آزاد	۰/۳۳	۰/۶۱۷	۰/۰۲۱	۲۵	۰/۲۹۲
	کشتی فرنگی	۰/۲۵	۰/۱۸۶۶	۰/۱۸۸۶		۰/۷۷۳

همان‌گونه که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، تفاوت معناداری بین مجموع مدال‌ها و تعداد مدال‌های کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی (به‌صورت جداگانه و ترکیبی) در قبل و بعد از انقلاب اسلامی مشاهده نمی‌شود.

جدول ۴- تفاوت بین مجموع مدال‌ها و تعداد مدال‌های طلای کسب‌شده قبل و بعد از انقلاب

رشته	مدال‌ها	تاریخ	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون همگنی		سطح معناداری
					F	درجه آزادی	
کشتی آزاد	مجموع مدال‌ها	قبل انقلاب	۲/۳۸	۱/۶۸۵	۱/۵۵۲	۱۳	۰/۷۵۹
		بعد انقلاب	۲/۱۴	۱/۰۶۹	۰/۲۳۵		۰/۳۱۳
	مدال طلا	قبل انقلاب	۰/۳۸	۰/۷۷۴	۰/۷۲	۱۳	۰/۷۹۱
		بعد انقلاب	۰/۲۹	۰/۴۸۸	۰/۴۱۲		۰/۲۷
کشتی فرنگی	مجموع مدال‌ها	قبل انقلاب	۰	۰/۴۷۷	۱/۱۸۷	۱۰	۰/۴۲۳
	بعد انقلاب	۰/۴۳	۱/۱۳۴	۰/۳۰۱		-	

۰/۴۲۴	۰/۸۳۳	۱۰	۰/۰۷۳	۴	۰	۰	قبل انقلاب	مدال طلا
	-				۱/۱۳۴	۰/۴۳	بعد انقلاب	
۰/۶۷۶	۰/۴۲۳	۲۵	۰/۴۵۲	۰/۵۸۳	۱/۷۱۳	۱/۵۴	قبل انقلاب	مجموع مدالها
					۱/۳۸۳	۱/۲۹	بعد انقلاب	کشتی آزاد و فرنگی
۰/۶۵۹	۰/۴۴۶	۲۵	۰/۴۱۴	۰/۶۸۹	۰/۵۵۹	۰/۲۳	قبل انقلاب	مدال طلا
	-				۰/۸۴۲	۰/۳۶	بعد انقلاب	

یافته‌های جدول ۵ نشان می‌دهد که در مجموع برگزاری دوران المپیک، تنها کشتی‌گیران ۹ استان موفق به کسب مدال شده‌اند. در این میان، استان تهران با کسب ۱۳ مدال در رتبه اول، استان مازندران با کسب ۷ مدال در رتبه دوم، استان‌های خراسان رضوی، قزوین و آذربایجان شرقی با کسب ۴ مدال در رتبه سوم، استان‌های همدان و اردبیل با کسب ۲ مدال در رتبه ششم و استان‌های مرکزی و فارس با کسب ۱ مدال در رتبه هشتم قرار دارند.

جدول ۵- تعداد حضور کشتی‌گیران مدال‌آور استان‌های مختلف در بازی‌های المپیک

تعداد کشتی‌گیران			استان	رتبه
کشتی آزاد و فرنگی	کشتی فرنگی	کشتی آزاد		
۱۳	۱	۱۲	تهران	۱
۷	۱	۶	مازندران	۲
۴	-	۴	خراسان رضوی	۳
۴	-	۴	قزوین	۴
۴	-	۴	آذربایجان شرقی	۵
۲	-	۲	همدان	۶
۲	۱	۱	اردبیل	۷
۱	۱	-	فارس	۸
۱	-	۱	مرکزی	۹

همان‌گونه که در جدول ۶ مشاهده می‌شود، تنها یک کشتی‌گیر ایرانی توانسته است در ۳ دوره از بازی‌های المپیک موفق به کسب مدال شود و ۳ کشتی‌گیر نیز در ۲ دوره از المپیک موفق به کسب مدال شده‌اند. همچنین، ۲ کشتی‌گیر در ۴ دوره المپیک، ۶ نفر در ۳ دوره، ۲۹ نفر در ۲ دوره و ۹۱ نفر تنها در یک دوره شرکت کرده‌اند.

جدول ۶- تعداد حضور کشتی‌گیران اعزامی و کشتی‌گیران مدال‌آور در دوره‌های مختلف المپیک

فراوانی			تعداد حضور	فراوانی			تعداد کسب مدال
مجموع	کشتی فرنگی	کشتی آزاد		مجموع	کشتی فرنگی	کشتی آزاد	
۲	-	۲	چهار بار حضور	-	-	-	چهار بار کسب مدال
۶	۱	۵	سه بار حضور	۱	-	۱	سه بار کسب مدال
۲۹	۹	۲۰	دو بار حضور	۳	-	۳	دو بار کسب مدال
۹۱	۳۴	۵۶	یک بار حضور	۳۰	۴	۲۶	یک بار کسب مدال

بحث و نتیجه‌گیری

کشتی‌گیران ایران در ۱۵ دوره حضور کشتی آزاد در بازی‌های المپیک، ۳۴ مدال و در ۱۲ دوره حضور در کشتی فرنگی، ۴ مدال کسب کرده‌اند. ایران در مجموع ۳۸ مدال رنگارنگ در بازی‌های المپیک کسب کرده است و در این میان، سهم کشتی آزاد ۵ طلا، ۱۲ نقره و ۱۷ برنز و سهم کشتی فرنگی ۳ طلا و ۱ نقره است. در مجموع سه المپیک ۱۹۵۲ هلسینکی (کسب ۵ مدال رنگارنگ در کشتی آزاد)، ۱۹۵۶ ملبورن (کسب ۲ مدال طلا و ۲ نقره در کشتی آزاد) و ۲۰۱۲ لندن (کسب ۳ مدال طلا در کشتی فرنگی و ۱ نقره و ۲ برنز در کشتی آزاد) اوج قدرت‌نمایی کشتی ایران بوده است. با این حال، از المپیک ۲۰۱۲ لندن می‌توان به‌عنوان بهترین دوره حضور ایران در بازی‌های المپیک یاد کرد. واضح‌ترین دلایل، کسب ۶ مدال رنگارنگ و کسب ۳ مدال طلا در کشتی آزاد و فرنگی است که در هیچ المپیکی رخ نداده است. همچنین، کسب مدال در هر دو رشته آزاد و فرنگی و کسب اولین مدال طلا در کشتی فرنگی، آینده روشنی را برای کشتی ایران در بازی‌های المپیک نشان می‌دهد. علاوه‌براین، کسب مقام هفدهمی کاروان المپیک ایران به‌دلیل کسب ۳ مدال طلا در کشتی فرنگی است. البته در چند سال اخیر کشتی فرنگی پیشرفت شگرفی داشته است؛ به‌طوری‌که خدایاری و همکاران (۱۳۹۱) مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۰۹ دانمارک را به‌عنوان یکی از بهترین دوران کشتی فرنگی ایران

مورد مطالعه قرار داده‌اند و عوامل موفقیت در این دوره را بررسی کرده‌اند. نیز کسب تنها یک مدال نقره در دوره‌های پیشین و کسب ۳ مدال در المپیک لندن، مؤید این پیشرفت است. اگرچه کشتی آزاد در المپیک ۲۰۱۲ موفق به تکرار موفقیت‌های دهه ۱۹۵۰ نشد، با این حال با کسب ۱ نقره و ۲ برنز عملکرد نسبتاً مناسبی داشته است. از مهم‌ترین موضوعات قابل ذکر، کسب مدال در ۱۴ دوره بازی‌های المپیک (از مجموع ۱۵ دوره حضور در المپیک) برای کشتی آزاد است. ایران تنها در المپیک ۱۹۴۸ لندن (اولین حضور ایران در المپیک) موفق به کسب مدال در کشتی آزاد نشده است.

یافته‌ها نشان می‌دهد که بین تعداد مدال‌های کسب‌شده و تعداد مدال طلای کسب‌شده با تعداد کشتی‌گیران شرکت‌کننده به صورت جداگانه در کشتی آزاد و کشتی فرنگی رابطه معناداری وجود ندارد. با این حال، بین مجموع مدال‌ها و تعداد کشتی‌گیران (مجموع کشتی آزاد و فرنگی) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ($P \leq 0/01$ و $F=0/503$) که با نتایج سایر تحقیقات همخوانی دارد (زمانی و همکاران، ۱۳۹۱؛ بیلی، ۲۰۰۵). همچنین، بین تعداد مدال طلا و تعداد کشتی‌گیران (مجموع کشتی آزاد و فرنگی) رابطه معناداری وجود ندارد. با این شرایط، اگر تعداد کشتی‌گیران اعزامی به بازی‌های المپیک افزایش یابد (کسب تمام سهمیه‌ها یا افزایش تعداد ورزشکاران از طرف فدراسیون جهانی کشتی)، کاروان المپیک ایران می‌تواند تعداد مدال‌های بیشتری کسب کند. با این حال، به دلیل این که کسب مدال طلا در درجه اول اهمیت دارد و در صورت برابری مدال‌های طلای کشورها در رده‌بندی کلی، مدال نقره و برنز اهمیت پیدا می‌کند، مسئولان ورزش کشور باید به دنبال کسب مدال طلا در المپیک باشند. این در حالی است که افزایش تعداد کشتی‌گیران، رابطه معناداری با تعداد مدال‌های طلای کسب‌شده ندارد. با این شرایط به نظر می‌رسد که مسئولان ورزش کشور باید کشتی‌گیرانی را به بازی‌های المپیک اعزام کنند که احتمال کسب مدال (مدال طلا، نقره و برنز) از سوی آن‌ها وجود دارد و هزینه‌ها و امکاناتی را که قصد دارند صرف سایر کشتی‌گیران کنند به این کشتی‌گیران اختصاص دهند تا احتمال کسب نتیجه بیشتر شود.

یافته‌ها نشان داد که بین مجموع مدال‌های به دست آمده در کشتی آزاد و فرنگی تفاوت معناداری وجود دارد. با این حال، بین تعداد مدال‌های طلای کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی تفاوت معناداری وجود ندارد. همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده شد، کشتی آزاد در مجموع ۳۴ مدال رنگارنگ و ۵ مدال طلا (حضور در ۱۵ دوره المپیک) و کشتی فرنگی در مجموع ۴ مدال رنگارنگ و ۳ مدال طلا (حضور در ۱۲ دوره المپیک) کسب کرده‌اند. اگر بخواهیم مقایسه‌ای بین کشتی آزاد و فرنگی داشته باشیم، مطمئناً کشتی آزاد در مجموع عملکرد بهتری

داشته است. اگرچه از نظر مدال طلا، تفاوت معناداری بین کشتی آزاد و فرنگی وجود ندارد. از آنجایی که از نظر مجموع مدال‌ها تفاوت معناداری بین کشتی آزاد و فرنگی وجود دارد؛ لذا کشتی آزاد عملکرد بهتری داشته است. اگرچه مدال نقره و برنز ارزش کمتری نسب به طلا دارند؛ اما موجب ارتقای رتبه کلی کاروان کشور نسبت به سایر کشورهایی که مدال طلای برابر دارند می‌شوند.

همچنین، تفاوت معناداری بین مجموع مدال‌ها و تعداد مدال‌های کسب‌شده در کشتی آزاد و فرنگی (به‌صورت جداگانه و ترکیبی) در قبل و بعد از انقلاب اسلامی مشاهده نمی‌شود. این موضوع نشان می‌دهد که عوامل سیاسی تأثیر چندانی بر عملکرد کشتی ایران ندارد. البته، انتخاب انقلاب اسلامی تنها به‌دلیل تغییرات سیاسی مربوط به آن نبوده است، بلکه این انقلاب تقریباً به‌عنوان یک نقطه مرکزی در تاریخ حضور کشتی ایران در المپیک مطرح است؛ به‌طوری که کشتی ایران ۸ دوره قبل از انقلاب و ۷ دوره بعد از انقلاب در المپیک شرکت کرده است. همچنین، ایران ۶۴ سال است که در المپیک شرکت کرده است که ۳۱ سال آن قبل از انقلاب و ۳۳ سال آن بعد از انقلاب بوده است. با چنین شرایطی می‌توان اظهار کرد که عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و غیره که در طول این سال‌ها تغییرات چشمگیر و نوسانات زیادی داشته است نتوانسته است بر عملکرد کشتی به‌عنوان ورزش اول ایرانیان اثرگذار باشد. این موضوع با پژوهش روحانی (۱۳۹۰) همخوانی ندارد. با این حال، در آن پژوهش از شاخص رتبه بر تعداد کشورها استفاده شده است؛ در حالی که در پژوهش حاضر تنها از شاخص رتبه استفاده شده است. اگرچه در پژوهش زمانی رتبه کشورها بر تعداد کشورهای شرکت‌کننده تقسیم شده است؛ اما نباید فراموش کرد که بیشتر کشورهایی که بعد از تاریخ انقلاب اسلامی ایران به بازی‌ها اضافه شده‌اند، جزء کشورهای ضعیف ورزشی هستند و معمولاً در رده‌بندی قرار نمی‌گیرند. با این حال به‌نظر می‌رسد می‌توان از شاخص تعداد مدال‌های کسب‌شده بر تعداد مدال‌های توزیع‌شده به‌عنوان شاخص معتبرتری برای تعیین عملکرد استفاده کرد.

یافته‌ها نشان داد که در مجموع برگزاری دوران المپیک، تنها کشتی‌گیران ۹ استان موفق به کسب مدال شده‌اند. در این میان، استان تهران با کسب ۱۳ مدال در رتبه اول، استان مازندران با کسب ۷ مدال در رتبه دوم، استان‌های خراسان رضوی، قزوین و آذربایجان شرقی با کسب ۴ مدال در رتبه سوم، استان‌های همدان و اردبیل با کسب ۲ مدال در رتبه ششم و استان‌های مرکزی و فارس با کسب ۱ مدال در رتبه هشتم قرار دارند. این استان‌ها تنها کمتر از یک سوم استان‌های کشور را شامل می‌شوند و این آمار برای کشوری همچون ایران که به‌عنوان یکی از قطب‌های کشتی آزاد و فرنگی جهان مطرح است به‌هیچ‌وجه راضی‌کننده نیست. مطمئناً

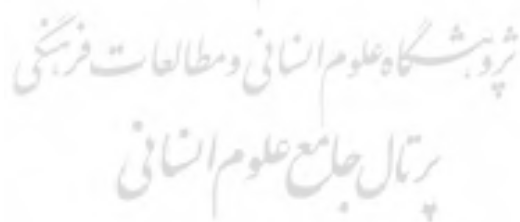
استفاده از قابلیت‌های سایر استان‌ها (حدود ۲۳ استان) می‌تواند تأثیر بسیار زیادی بر پیشرفت عملکرد کشتی ایران در بازی‌های المپیک داشته باشد. البته بسیاری از استان‌ها وجود دارند که در مسابقات جهانی و آسیایی کشتی‌گیران مدال‌آوری دارند (از جمله خوزستان، کرمانشاه، خراسان شمالی، کردستان و غیره)؛ اما با این شرایط موفق به کسب مدال در بازی‌های المپیک نشده‌اند. همچنین در این پژوهش، تنها ورزشکاران مدال‌آور استان‌ها مدنظر بوده‌اند و چه بسا استان‌های زیادی در تیم‌های کشتی اعزامی به مسابقات المپیک ورزشکار داشته‌اند. همچنین، تنها یک کشتی‌گیر ایرانی توانسته است در ۳ دوره از بازی‌های المپیک موفق به کسب مدال شود، ۳ کشتی‌گیر در ۲ دوره از المپیک موفق به کسب مدال شده‌اند و بقیه (۳۰ کشتی‌گیر) تنها در یک دوره مدال را به خود اختصاص داده‌اند. همچنین، ۲ کشتی‌گیر در ۴ دوره المپیک، ۶ نفر در ۳ دوره، ۲۹ نفر در ۲ دوره و ۹۱ نفر تنها در یک دوره شرکت کرده‌اند. پرورش کشتی‌گیرانی که بتوانند در چندین دوره از المپیک حضور داشته باشند یک مسئله مهم است که مسئولان کشتی کشور باید به آن توجه داشته باشند. حضور مجدد در المپیک باعث می‌شود که کشتی‌گیران از تجربه کسب‌شده در المپیک‌های قبلی استفاده کرده و با آشنایی بیشتری با جو مسابقات، پا به آوردگاه المپیک بگذارند و استرس کمتری در دوره‌های بعدی داشته باشند. قبل از اجرای این پژوهش، اطلاعات علمی و دقیقی در مورد اینکه وضعیت کشتی ایران در دوران گذشته بازی‌های المپیک به چه صورت بوده است وجود نداشت. در همین راستا، برای انجام برخی از پژوهش‌ها در زمینه مدیریت و توسعه رشته کشتی، نیاز به اطلاعاتی در زمینه ضعف در برخی بخش‌ها وجود داشت که این اطلاعات اگرچه به صورت علمی قابل استناد نبودند؛ اما به صورت عینی در ساختار کشتی کشور به چشم می‌خورد. با اجرای این پژوهش، اطلاعات مفیدی در زمینه تاریخچه کشتی در بازی‌های المپیک به دست آمد که می‌تواند زمینه‌ساز مطالعات مختلفی در جهت توسعه کشتی کشور باشد؛ به طور مثال، چه عواملی باعث شده است که کشتی ایران دارای عملکرد سینوسی در کسب نتیجه باشد یا اینکه چه عواملی منجر شده است که بیشتر استان‌ها از کسب نتیجه در بازی‌های المپیک بی‌بهره باشند.

منابع

۱. بهمنش، عطاالله. (۱۳۷۹). بازی‌های المپیک از آغاز تا امروز. چاپ اول. تهران: انتشارات هاشمی.
۲. خدایاری، عباس؛ قاسمی، حمید؛ محمدی، مهدی. (۱۳۹۱). عوامل مؤثر بر موفقیت کشتی فرنگی ایران در مسابقات جهانی ۲۰۰۹ دانمارک. مجموعه مقالات اولین همایش ملی علم و کشتی. مقاله منتشر شده در عنوان کنفرانس، دانشگاه علامه طباطبایی (ص. ۴۶). تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.
۳. رحیمی، اصغر. (۱۳۸۶). بررسی عوامل اثرگذار در عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه از دیدگاه مدیران، کارشناسان، مربیان و ورزشکاران. پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی.
۴. رضانی‌نژاد، رحیم. (۱۳۷۹). المپیزم و المپیک تابستانی. فصلنامه المپیک، (پیاپی ۱۸): ۴۷-۵۵.
۵. سجادی، نصرالله؛ صفری، حمیدرضا؛ رسولی، سیدمهدی؛ ساعت چیان، وحید.. (۱۳۹۰). اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگجو. چکیده مقالات مدیریت ورزشی ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت‌بدنی و علوم ورزشی. مقاله منتشر شده در عنوان کنفرانس، دانشگاه تهران (ص. ۶۲). تهران: متاچاپ.
۶. صادقی بروجردی، سعید؛ قائینی، سعید. (۱۳۹۱). دیدگاهی انتقادی بر روند تحولات کشتی در جهان. مجموعه مقالات اولین همایش ملی علم و کشتی. مقاله منتشر شده در عنوان کنفرانس، دانشگاه علامه طباطبایی (ص. ۴). تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.
۷. عباسی، مهدی. (۱۳۷۷). تاریخ کشتی ایران. چاپ دوم. تهران: انتشارات مجید.
۸. عیدی، حسین؛ برومند، محمدرضا؛ عسگری، بهمن. (۱۳۹۳). آشنایی با ابعاد جنبش المپیک. چاپ اول. آمل: نشر شمال پایدار.
۹. گودرزی، محمود؛ هنری، حبیب. (۱۳۸۶). طراحی و تدوین نظام جامع ورزش کشتی کشور. نشریه پژوهش در علوم ورزشی، ۵(۴)، ۳۳-۵۴.
۱۰. محمدزمانی، تورج؛ عیدی، حسین؛ عسگری، بهمن. (۱۳۹۱). بررسی عملکرد تیم‌های ملی ایران در بازی‌های المپیک و آسیایی در مقایسه با سایر رقبای آسیایی. طرح

تحقیقاتی منتشر نشده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلام آباد غرب، گروه تربیت بدنی.

۱۱. محمدی، علی. (۱۳۸۹). ارائه مدل ریاضی برای رتبه‌بندی کشورهای شرکت‌کننده در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶. فصلنامه المپیک، ۱۸ (۳): ۷-۱۹.
12. Bailey, M. J. (2005). Predicting sporting outcomes: A statistical approach. A Thesis Submitted for the Degree of Doctor of Philosophy. (Unpublished MS dissertation). Swinburne University of Technology, Melbourne, Statistics.
13. Bian, x. (2004). Predicting Olympic medal counts: The effects of economic development on Olympic performance. Honors Projects: The Park Place Economist. Paper 13, pp. 37-44. Retrieved 2013, Jan. 23, from www.sportsconflict.org.
14. Hematinezhad, M., Gholizadeh, M. H., Ramezaniyan, M. R., Shafiee, S. H., & Ghazi Zahedi, A. (2010). Predicting the success of nations in Asian games using neural network. Sport Scientific and Practical Aspects. 8(1): 33-42.
15. Kuper, G. H., & Sterken, E. (2012). Participation and performance at the London 2012 Olympics. University of Groningen, faculty of economics and business: 1-20. Retrieved 2014, Des. 2, from www.rug.nl/feb.

The Analysis of Iran Wrestling at the Olympics Games: London Olympic to London Olympic

Bahman Asgari¹, Nahid Pirjamadi², Hossein Eydi³

1. Teacher, Islamic Azad University, Kermanshah Branch

2. MSc Degree, Kharazmi University

3. Assistant Professor, Razi University

Received Date: 31/10/2012

Accepted Date: 20/02/2013

Abstract

The purpose of this research is study Iran wrestling situation at the Olympics games. Required Data for this study were obtained through reliable sources associated with the Olympic Games and by Using descriptive statistics and inferential statistics (Pearson correlation test, two independent samples) were classified and analyzed. The most important findings of this study can be noted to positive and significant relationship between the total number of medals and total number of wrestlers (both Freestyle and Greco-Roman wrestling) in each period. Also, there is significant difference between the won medal total in freestyle and Greco-Roman Wrestling; however, there is no significant difference between the won gold medal total in freestyle and Greco-Roman wrestling. Moreover, there is no significant difference about won medals total and gold medal total between before and after the Iran Islamic revolution in both freestyle and Greco-Roman wrestling. In the end, only nine Iran provinces have won medals at the Olympics games that Tehran Province with medal 13 has higher rank than other provinces. In total, it suggested to Iran wrestling authorities that take actions to develop wrestling facilities and talented wrestlers find and training different provinces, to elite wrestlers sent to international competitions such as the Olympic Games.

Keywords: Iran wrestling, olympics games, freestyle and greco-roman wrestling

*(Corresponding Author)

Email: bahman.asgari@yahoo.com